

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de flecare cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Unificarea codurilor. — Stagnarea activității bancare. — Suspendarea judecării recursurilor în casare referitor la executări.

Unificarea codurilor.

Sub titlul de mai sus se prezintă o problemă de ordin juridic care preocupă cercurile românești conducătoare dela înfăptuirea României mari. Străduința de a unifica ordinea juridică a manifestărilor vieții românești se greșează deci ca durată pe toată epoca de vreme care s'a scurs dela 1919 încoace și ea este naturală dacă ne dăm seama că ne găsim și astăzi, la cinsprezece ani dela unire, sub regimul a patru coduri diferite.

Primul început în a concretiza unificarea juridică a României, s'a făcut încă în 1923 prin adoptarea noii constituțiuni. Faptul acesta al promulgării constituției a fost decisiv în această privință, deoarece de atunci a luat ființă „Consiliul legislativ” care are între alte atribuții și menirea de a studia unificarea legiurilor românești. Într'adevăr, de atunci încoace studiile în această direcție nu au lipsit și cu ele nici adunarea materialului necesar. Dar cum chestiunea este așa de vastă, iar vederile guvernelor așa de diferite, ele înșile schimbându-se la intervale dese, până acuma nu s'a putut pași metodic în intimitatea problemei. Astfel este probabil că există adunat un material vast, care așteaptă momentul oportun pentru a putea fi sistematizat și sancționat.

Mai actuală a devenit problema de doi ani încoace. Încă în timpul guvernului Iorga-Argetoianu, fostul Ministru de justiție din aceea epocă, răposatul Const. Hamangiu, dase asalt mai forțat întregii chestiuni, voind să introducă o unificare a legiurilor, prin extinderea în întreaga țară, a codurilor Vechiului Regat. Încercarea a produs oarecum frământare, deoarece se desconsiderau astfel așezări juridice sănătoase cari puteau să fie găsite și în codurile provinciilor alipite. Lumea românească dacă așteaptă cu nerăbdare o unificare a legilor românești, apoi tot așa de convinsă este, că nu se pot dărâma ușor nici edificiile juridice găsite în teritoriile noi, cari purced dela o viață regulat așezată și dela o experiență în prealabil trăită. Deaceea, dacă oricine dorește o unificare, această unificare nu poate fi concepută, decât ca un laborios rezultat ce urma să fie eșit din studiile unor comisiuni de specialiști, cari să fi lucrat vreme îndelungată în acest domeniu și cari cu obiectivitatea necesară unei atât de fundamentale opere, fără să fie influențați de idei și forme preconceptuate, puteau prezenta un material care să afirme o legiuire cel puțin egală ca valoare celei mai bune dintre cele astăzi în vigoare în teritoriile românești, dacă nu chiar superioară oricăreia dintre ele. În lumina acestor considerațiuni frământările ivite în momentul enunțării unificării codurilor în România prin adoptarea celor din Vechiul Regat pentru țara întreagă, a fost oarecum justificată. Deaceea, dând atențiunea cuvenită însemnății operii

ce urma să se înfăptuiască, omul de legi care se înfățișa în persoana fostului Ministru de justiție Hamangiu, a renunțat la proiectul său de unificare.

Arzător de actuală a devenit problema unificării legislative, de când dl Mihai Popovici ocupă portofoliul Justiției. De cum s'a instalat, Domnia Sa a reluat firul începuturilor metodice și a dispus desgroparea dosarelor cu materialul ce se adunase de aproape cincisprezece ani încoace, în această direcție. Astfel se lucrează actualmente la redactarea codului civil, penal și comercial unificat, precum și la procedurile respective. Trebuie să remarcăm că comisiunile instituite în scopul de mai sus, întrunesc pentru fiecare parte a problemei, membrii din diferitele provincii ale României, așa că putem spera că rezultatul acestei munci migăloase, va fi inaugurarea și consfințirea unui regim juridic în țara românească care să întrunească așteptările tuturora.

În amănunte n'am putut urmări principiile cari stau la baza unificării codurilor românești. Din cece se lucrează, s'au dat publicității doar rezumate generale, fără să se enunțe nimic lămuritor în această direcție. Unele ziare au publicat totuși fragmente și au purtat discuții și polemici, fără însă să dea la iveală bazele generale ale viitoarei noastre construcțiuni juridice. Dar dacă nu ne îndoim că se va alege cea mai bună soluție, avem totuși de exprimat unele deziderate, cari trebuiesc neapărat avute în vedere.

Unificarea codurilor nu însemnează numai înșirarea pe hârtie a unor articole cu valabilitate generală în țara românească. Ea însemnează mai cu seamă introducerea unui regim juridic stabil și precis din care cetățeanul, fie el cât de simplu, să poată înțelege care-i este dreptatea. Că este necesară această calitate a legiurilor vom confirma faptul prin citatul următor¹⁾: „regula juridică trebuie să fie la măsura poporului, la nivelul capacității sale intelectuale și morale, așa fel, încât să fie înțeleasă, aprobată, observată de massă și prin urmare aplicată fără greutate“. Amănuntele de procedură actuale, dificile și ușor de în-

conjurat, trebuiesc eliminate. Codul trebuie să însumeze prevederi cari să nu se bată cap în cap în anumite privințe și cari să definească o unitate de vederi și un punct precis de plecare în legislația românească. În afară de acestea, să se pună capăt și să se evite tergiversarea proceselor la infinit, ori de ce natură ar fi ele, căci nimic nu demoralizează mai repede pe cetățean, decât faptul că pentru o pricină ușor de descurcat, este silit să bată ani întregi drumul justiției, cheltuind și risipind bani, muncă și energie. Am putea spune că din acest ultim punct de vedere, unificarea legiurilor românești, ar trebui să se conformeze ritmului general al timpului. Să se țină seama adecă că un act juridic este legat indisolubil de un moment optim și că odată trecut acest moment, sancționarea lui nu mai are nici o importanță.

O mare repercusiune din acest ultim punct de vedere o prezintă dezvoltarea enormă a tehnicii, fapt care încadrat în împrejurările actuale economico-sociale nu mai poate fi desconsiderat în momentul când se adoptă o legiuire unificată. Pentru a intra mai adânc în specificațiuni vom aminti piedicile ce se pun în calea expropriierilor pentru utilitate publică sau scopuri industriale, apoi mai cu seamă acelea cari sunt în legătură cu exploatarea energiilor de tot felul, ca: gaz, cărbuni, petrol, captări de ape, etc. Astfel pentru a preciza vom înregistra cazul practic, din domeniul exploatărilor petrolifere, unde din punct de vedere tehnic s'a ajuns ca o sondă să fie forată în 115—120 zile la adâncimi de cea 1500—1800 m. până când formalitățile necesare durează cam patru ani de zile.²⁾

De sigur că astfel de cazuri nu se întâlnesc numai în formalitățile juridice împreunate cu exploatările petrolifere ci aproape în toate domeniile vieții noastre în cari intervin în cea mai neînsemnată măsură justiția și dreptul. Așa am mai putea cita domeniul juridic al apelor care interesează în multe cazuri alimentarea orașelor și satelor și în care se renunță

¹⁾ Vezi studiul: „Organizarea juridică împotriva arbitrajului legislativ“ de B. A. Poulopol, în „Arhiva pentru știința și reforma socială“ Nr. 1—4/1932, pag. 592.

²⁾ Vezi studiul: „Contribuțiuni la cunoașterea problemei combustibilului mineral și la stabilirea politicii de stat în materie de combustibil“ de G. Damaschin în „Buletinul asociației gen. a inginerilor din România“ nrul pe Oct 1932.

adesea la soluțiuni relativ ieftine, numai pentru că partea juridică funcționează greoi, apoi domeniul energiei, etc. etc., toate însumând formalități necorespunzătoare în ce privește juctapunerea lor asupra actului fundamental în sine. Numai când legiuirea va fi seama de cerințele timpului în orice domeniu de activitate omenească, adică atunci când va urmări progresele făcute în ultimul timp și mai cu seamă schimbările intervenite în organismul social, numai atunci putem să spunem că ne găsim sub un regim de drept care e și unificat, dar care e și corespunzător condițiilor de viață avansată sub impulsul cărora trăim. Ne ajutam la întărirea și documentarea acestei ultime afirmațiuni tot printr'un citat dintr'un studiu special, unde se zice: „când știm că majoritatea instituțiilor fundamentale ale dreptului public român au la baza lor ideologia revoluționară dela 1789 și când vedem cât de departe de această ideologie e realitatea socială de astăzi, e de nefăgăduit că pentru o lege sau o instituțiune juridică nouă, acordul său chiar perfect cu această ideologie, e un merit extrem de relativ, dacă îi lipsește eficacitatea socială, legătura cu viața de azi și nu cu ideile de ieri. 1)

Un alt adevăr care se pune în cadrul preocupărilor de unificare legislativă, este reînvierea noțiunii înșasi de drept și datorie. Excepțiunile cari s'au făcut în ultimul timp dela regula generală prin derogările introduse de legile speciale, au discreditat într'o măsură importantă, ordinea juridică. Fără să menționăm decât concordatele diferite legislative în ultimii ani ca o abatere specială dela cuprinsul general al codului de comerț, apoi diferite suspendări de execuțiuni silite cari tind a întrona excepționalul ca regulă generală, 2) în fine legile conversioniste prin cari se afișază în fond unele prevederi contrare constituției deși mascate în formă, este suficient să ne dăm seama că numai acestea sancționate fiind și au contribuit îndeajuns ca să nu se mai cunoască

1) Dezi ditto ca sub 2).

2) Intr'un proces de executare silită s'a arătat și s'a emis jurisprudența că legea suspendării executărilor silite n'a fost abrogată prin cea de conversiune, deși ultima avea rolul de generală și prima de specială. Astfel nu se mai știe la un moment dat deosebi generalul de special.

principiul și doctrina cari stau la baza legislației noastre. În acest moment deci, când pășim pe drumul unor noi și definitive legiuri pentru țara românească, se impune să ne dăm seama de urmările ce le poate avea o doctrină confuză asupra organizării noastre ca stat și să căutăm a scoate la iveală o ordine juridică reală, aplicabilă și practică, cu un cuvânt viabilă. Numai astfel are rost o unificare legislativă și numai astfel devine ea fructuoasă, folositoare și deci pozitivă. În caz contrar opera care ne preocupă și la care se lucrează, va deveni caducă dela prima sa apariție, iar viața socială, economică și juridică a României, va pluti în aceeași nebulositate, continuând fără nici o busolă de orientare precisă.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Stagnarea activității bancare.

Câteva date statistice impresionante.

Stagnarea vieții noastre bancare e o problemă care dă de gândit. O stare economică reală fără viața bancară nu se poate concepe. Și ce e la noi azi nu e un caz izolat. Aceiași stagnare se poate observa în toată lumea. Băncile au încetat par'că de a mai fi azi un organism de credit. Și fără credit nu se poate concepe o viață economică.

Ce va fi în viitor în această direcție, ce transformări se vor petrece în tot ce se chiamă „viața bancară“ e o chestiune a viitorului. Dacă economiștii nu vor putea face nimic, practica își va îndeplini rolul, creând noulle condiții, așa cum le cere viața.

Cunoscând însă trecutul apropiat în care s'a desfășurat criza, putem trage câteva învățăminte folositoare.

La noi criza bancară a început încă în 1930. Mari bănci din provincie și-au închis în acest an și chiar înainte ghișeele. În anul 1931, a căzut banca Bereovitz și Banca Marmorosch. Aceste două crăhuri bancare au determinat stagnarea care s'a prelungit până azi.

Iată de ce anul 1931 e considerat la noi ca un an de cea mai grea încercare din punct de vedere economic.

Dr. I. Theodorescu, directorul Institutului de statistică a făcut un studiu documentat în cifre despre această importantă problemă. Studiul e însoțit de statistica societăților pe acțiuni pe anul

1931—32, comparativ cu anul 1930—31 și toate bilanțurile din anul 1931.

Se va spune că statistica e din anul 1931 și deci e întârziată.

O statistică de acest gen n'are valoare decât dacă conține toate societățile anonime. Ori sistemul de a încheia și publica bilanțurile este de așa fel încât permite amânări. De aceea a trebuit să întârzie și această statistică care este totuși foarte interesantă.

Dom publică părțile mai interesante ale acestui studiu.

Activitatea bancară pe anul 1931.

Pentru viața economică, în general, anul 1931 a fost unul de grea încercare, fiindcă criza izbucnise încă din anul 1929, s'a accentuat din ce în ce mai mult.

Dintr'un spirit de prevedere majoritatea din societățile serioase au redus activitatea lor, în special institutele de credit și întreprinderile industriale. Creditul reducându-se și spiritul de inițiativă a fost împiedecat să se mai manifeste ca în trecut, iar producția din lipsă de consum s'a redus și ea, ceea ce a avut ca rezultat scăderea salariilor, concedierea lucrătorilor, scăderea puterii de plată a contribuabililor; prin urmare o reducere a veniturilor Statului, care la rândul lui a fost nevoit să-și reducă și el cheltuielile în raport cu veniturile din ce în ce mai scăzute.

La finele anului 1931 au funcționat în toată țara 2.620 societăți pe acțiuni, având un capital total de 50,658.921.515 Lei, în comparație cu 2.682 societăți, cu un capital de 48,666.600.202 Lei din anul 1930. Ca număr societățile pe acțiuni au diminuat cu 62, iar în ce privește capitalul lor acesta a crescut circa 2 miliarde Lei în anul 1931. Numărul mai mic al societăților anonime se explică prin faptul că unele din ele au fuzionat, altele sunt în lichidare, iar parte din ele nu și-au putut încheia la timp bilanțul.

Băncile.

Criza financiară prin care trecem s'a resimțit, în primul rând, de către institutele de credit, care au redus până la stagnare activitatea lor în ce privește acordările de credite, mărginind-o numai la prelungirea vechilor împrumuturi.

Dar criza financiară s'a marcat nu numai prin stagnarea activității băncilor, dar și prin reducerea sportrii capitalului lor pe de o parte, iar pe de alta atât prin încetarea de funcționare a unora dintre aceste institute, precum și prin

reducerea simțitoare a numărului celor noi înființate.

În cursul anului 1931 au funcționat în toată țara 1037 bănci cari și-au încheiat bilanțul, față de 1102 bănci din anul 1930. Numărul instituțiilor de credit s'a redus cu 65 în 1931, din cauză că unele au încetat să mai funcționeze iar altele nu și-au putut încheia bilanțul pe anul acesta. În ce privește însă capitalul lor el înregistrează o mică creștere în 1931 față de 1930.

Ocupându-ne acuma numai de situația băncilor care au funcționat în cursul anului 1931 și care și-au putut încheia un bilanț la finele anului, s'a alcătuit după bilanțurile parțiale ale tuturor institutelor de credit, un bilanț general (tabelul Nr. 3), după care vom studia situația conturilor celor mai importante, atât din activ cât și din pasiv.

Conturile care ne interesează mai mult din activ sunt acelea producătoare de venituri și anume: Contul efecte scontate și conturile curente debitoare, adică conturile de împrumuturi.

La finele anului 1931 efectele scontate rămase în portofoliu, adică cu scadența de plată în anul următor avea o valoare de Lei 21.945.219.641, în comparație cu 28.898.320.364 Lei dela finele anului 1930. Din comparația acestor două cifre rezultă clar că valoarea efectelor scontate a scăzut cu circa 7 miliarde în anul 1931, față de anul 1930.

Cu alte cuvinte, în cursul anului 1931 împrumuturile pe polițe au fost reduse și încasarea celor scadente s'a urmărit cu intensitate, iar rezultatul a fost scăderea portofoliului cu o sumă așa de importantă, care ajută comerțul, industria și agricultura.

Conturi curente debitoare.

Și acest cont înregistrează la finele anului 1931 o scădere de peste 7 miliarde, față de anul 1930. Astfel, în bilanțul general pentru toate băncile acest cont figurează la finele anului 1931 cu suma de Lei 21,047.167.583, comparativ cu Lei 28,114.066,804 dela finele anului 1930.

Numai dela aceste două conturi avem o reducere de 14 miliarde Lei, sumă considerabilă, retrasă din afacerile institutelor de credit.

În pasiv avem următoarele conturi mai însemnate:

Contul Capital.

Singurul cont care înregistrează pe anul 1931 o ușoară creștere este contul capital.

În adevăr, la finele anului 1931 contul capital era de 11,879.429.005 Lei în comparație cu 11,627.575.021 Lei din anul 1930, deci cu o creștere de circa 250 milioane față de anul 1930.

Contul Fond de Rezervă.

Acest cont reprezintă fondul propriu zis al băncilor, adică fondul statutar impus de codul de comerț.

La finele anului 1931 acest fond se ridică la suma de 2,903.157.298 Lei, comparativ cu Lei 3,169.393.934 din anul 1930, înregistrând astfel o reducere de circa 260 milioane Lei pentru anul 1931. Cu aceste sume s'au amortizat diferite pagube încercate de bănci în cursul anului 1931.

Contul Diverse Fonduri.

Pe lângă fondul de rezervă propriu zis instituturile de credit mai creează în vederea consolidării operațiunilor riscante de credit și alte diverse fonduri, cu care să poată amortiza diferite pagube neprevăzute. La finele anului 1931, aceste diverse fonduri înregistrau suma de 2,015.363.440 Lei față de 2 miliarde 183.684.167 Lei din anul 1930.

Depuneri spre fructificare.

Din compararea penultimilor doi ani (1931 și 1930) adică fără anul 1832 ale cărui rezultate nu sunt cunoscute încă, se poate vedea în ce proporțiuni s'au redus depunerile la bănci. Astfel, la finele anului 1931 depunerile la toate băncile din țară erau de 17,365.873.682 Lei, față de 35,111.509.891 Lei dela finele anului 1930, deci depunerile au fost reduse la mai puțin de jumătate într'un singur an.

Conturi Curente Creditoare.

Acest cont reprezintă datorile băncilor, între ele sau către terțe persoane. La finele anului 1931 acest cont era de 12,840.232.458 Lei față de 18,211.656.556 Lei dela finele anului 1930, înregistrând o scădere foarte simțitoare pentru anul 1931.

Beneficiul net.

Beneficiul realizat la finele anului 1931, a înregistrat suma de Lei 493.046.517, reprezentând rezultatele activității bancare în cursul anului 1931, față de 1 miliard 638.082.937 Lei din anul 1930. Dacă raportăm la capitalul băncilor aceste beneficii, găsim că pentru anul 1931, beneficiul net realizat permitea o rentabilitate a capitalului de circa 4 la sută, față de 14 la sută din anul 1930. Datorită crizei, activitatea bancară a fost foarte redusă, iar beneficiul, care este într'un fel barometrul afacerilor, a fost și el foarte scăzut.

„ARGUS“.

Suspendarea judecării recursurilor în casare referitor la executări.

Interpretarea dată de Inalta Curte de Casație și Justiție articolului 29 din legea pentru reglementarea datorilor agricole și urbane.

Având în vedere susținerile părților :

Considerând că legea pentru reglementarea datorilor agricole și urbane, din 14 Aprilie 1933, prin art. 29 prevede că toate măsurile de execuție silită, anterioare publicării Legii, asupra bunurilor debitorilor intrând în prevederile Legii, sunt desființate de drept, pe data publicării ei în Monitorul Oficial, afară de creanțele anume exceptate ;

Considerând că în sfera noțiunii „măsurile de execuție silită“ intră necontestabil și recursul în Casație îndreptat în contra Ordonanței de Adjudecare, căci potrivit art. 560 și 564 pr. civ. Ordonanța de Adjudecare nu rămâne definitivă și nu poate fi executată decât numai dacă în termenul prevăzut de art. 559 pr. civ. nu s'a introdus recurs, sau dacă introducându-se recurs, el a fost respins ;

Că prin urmare recursul în Casație în contra Ordonanței de Adjudecare fiind și el o fază a execuției silită, obiecțiunea ridicată de intimați, că dispozițiile art. 29 din lege nu ar fi aplicabile atunci când cauza se găsește în curs, este neîntemeiată ;

Având în vedere că pentru a fi aplicabilă dispoziția art. 29 suscitată cu privire la desființarea de drept a tuturor măsurilor de execuție silită, este necesar ca în prealabil să se dovedească și să se constate că debitorii îndeplinesc condițiunile pentru a intra în prevederile acestei legi și că creanțele nu sunt exceptate ;

Considerând că Legea menționată face o clasificare în art. 2 litera A. B. C. a diferitelor categorii de debitori agricoli, iar art. 5 și 6, a diferiților debitori urbani și anumiți debitori rurali, și prevede pentru fiecare categorie în parte, o serie de condițiuni pe care debitorii trebuie să le îndeplinească spre a putea beneficia de dispozițiile ei, iar în art. 12 precizează anume excepțiuni care fac ca unii debitori, chiar întrunind condițiunile cerute de taxele citate, să nu poată totuși obține beneficiul legii ;

Că dar, față de dispozițiile acestor texte, rezultă că debitorii cari se prevalează de beneficiile legii și cari cer să se declare încetată urmărirea pornită în contra lor, trebuie să facă în prealabil dovada în fapt, fie prin mijloace de drept comun, fie prin acele anume prevăzute, dacă legea edictează alte dovezi, că întrunesc toate condițiunile reglementate prin textele susarătate, creditorii având necontestat și ei dreptul, în asemenea caz la contraprobă, sau la dovada că creanța lor intră în cazurile de excepțiune ale legii ;

Că prin urmare, între debitor și creditor se naște, din acest punct de vedere, un adevărat litigiu care are de obiect a stabili pentru debitori că sunt operante față de ei efectele legii cu privire la desființarea măsurilor de execuțiune silită, prevăzute de art. 29, iar pentru creditori, că creanțele lor sunt exceptate dela beneficiile acestei legi și ca atare, că dispozițiile art. 29 nu sunt aplicabile;

Considerând că prin art. 11 al. II din lege, se prevăd instanțele care sunt competente să rezolve diferitele litigii ce se nasc din aplicarea prescripțiilor legii în cauză și dispozițiile acestui text având un caracter general, cuprinde deci și aplicațiunea art. 29;

Că, prin aliniatul ultim se face, cu privire la competența acestor instanțe, o excepțiune pentru cazul când debitorul se găsește deja înaintea instanței de fond de urmărire, și când însăși această instanță va fi competente să judece neîndeplinirea de către debitori a condițiilor cerute de această lege;

Că, sub regimul acestei legi, Inalta Curte — afară de cazurile când sunt aplicabile dispozițiile art. 53 din Legea Curții de Casație — nu are căderea să facă constatări de fapt care, după cum s'a arătat mai sus, sunt date prin lege în competența altor instanțe;

Că, în asemenea condițiuni, judecarea recursului câtă a fi amânată, bineînțeles dacă recursul este admisibil în principiu, este timbrat și făcut în termen — până când instanțele competente, fixate prin art. 11 suscitată sesizate de partea interesată, vor rezolva cererile introduse, constatând, după probele acolo administrate, că debitorul a făcut sau nu dovada că întrunește condițiunile pentru a intra în cadrul legii, că

creanța este sau nu exceptată de lege, și în consecință dacă operează sau nu stingerea execuțiunii silită, prescrisă de art. 29 din lege;

Că numai după ce această chestiune va fi definitiv soluționată de acele instanțe, va urma la această Inaltă Curte, fie închiderea definitivă a dosarului, fie pășirea la judecarea recursului, după cum hotărârea instanțelor va fi stabilit că debitorul recurent intră sau nu în prevederile legii;

Având în vedere însă că debitorul este acel care invoacă beneficiul legii, lui incumbă obligațiunea de a se adresa instanței prevăzute de art. 11, pentru a stabili că intră în prevederile legii în chestiune;

Că, în consecință, pentru a se ajunge la soluțiunea ce această Inaltă Curte urmează a da recursului de față — așa după cum s'a arătat mai sus — câtă a se face în prealabil, de către debitorii recurenți cari au prețins în instanță că intră în prevederile art. 6 din lege, dovada că a sesizat instanța competente în scopul arătat.

Că, în atari condițiuni, Curtea găsește că este locul a se acorda recurenților un termen pentru a face dovada citată. Pentru aceste motive dispune: Amână cauza la 3 Octomvrie 1933, pentru când recurenții vor face dovada suscitată.

Cas. II. Dos. 7300/1932. Jurnal No. 2875/1933.

Rugăm băncile noastre să ne comunice toate hotărârile **principiare** date de instanțele judecătorești cu privire la aplicarea legii pentru reglementarea datoriilor agricole și urbane din 14 Aprilie 1933. *Nota Redacției.*

„Banca Românească“ din Valea Someșului s. a. din Dej.

CONVOACARE.

Domnii acționari ai societății „Banca Românească“ din Valea Someșului s. a. Dej în baza art. 20 din statute, se convoacă la

a IX-a adunare generală ordinară,

care se va ține *Marti*, la 27 Iunie 1933, ora 10, în localul societății cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Consiliului de administrație al Comitetului de cenzori, aprobarea Bilanțului și darea absolutului pentru gestiunea anului 1932;
3. Alegerea a lor 2 membrii la Consiliul de Administrație și a Comitetului de Cenzori;
4. Eventuale propuneri.

D e j, la 25 Mai 1933.

consiliul de administrație.

„Dăneșana“, însoțire de credit în Daneș, jud. T.-Mare.**CONVOCARE**

În înțelesul art. 20 din statute, membri însoțirei de credit „Dăneșana“ din Daneș, județul Târnava-Mare, se invită la

a XXIII-a adunare generală ordinară,

ce se va ține *Sâmbătă*, în 24 Iunie 1933, ora 14, în școala primară din comuna Daneș.

ORDINEA DE ZI:

1. *Bilanțul anului 1932, și raportul Consiliului de administrație despre gestiunea anului 1932;*
2. *Raportul Consiliului de cenzori, despre mersul afacerilor și examinarea bilanțului;*
3. *Alegerea suplitoare a Consiliului de administrație;*
4. *Alegerea suplitoare a Consiliului de cenzori;*
5. *Alegerea Cassierului;*
6. *Propuneri libere.*

Daneș, la 1 Iunie 1933.

Consiliul de administrație.

Activ.		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1932		Pasiv.	
	Lei	b.		Lei	b.
Casa în numerar	1.112	—	Capital de cote	183.200	—
Imprumuturi	2.588.115	—	Fondul de rezervă	125.043	—
Depuneri la bănci	9.647	—	Fondul creanțelor dubioase	52.078	—
Pierdere	25.570	—	Depuneri spre fructificare	2.144.663	—
			Co. Ct.	108.630	—
			Impozite restante	8.580	—
			Salare restante	2.250	—
				<u>2.624.444</u>	<u>—</u>
					<u>2.624.444</u>

Debit.		Contul Profit și Pierdere		Credit.	
	Lei	b.		Lei	b.
Impozite	12.580	—	Interese dela împrumuturi	36.580	—
Remunerafii și Jetoane	29.550	—	Pierdere	25.570	—
Spese de administrare	20.020	—			
	<u>62.150</u>	<u>—</u>			<u>62.150</u>

Daneș, la 31 Decembrie 1932.

ss. Pompiliu E. Constantin, director.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Ioan Tilicea, preș. 91.

ss. Nicolae Tătar.

ss. Sebastian Șoneriu.

ss. Iustin Medrea.

ss. Ioan Mosora 93.

Subsemnatul Consiliu de cenzori, conturile prezente le-am aflat în regulă și în consonanță cu registrele institutului.

Daneș, la 1 Iunie 1933.

CONSILIUL DE CENZORI:

ss. Sebastian Constantin

ss. Ieronim Constantin.

ss. Gheorghe Dop.

ss. Zaharie Brândușă.

ss. Dr. Ilarie Holom.

ss. Nicolae Belu.

„BANCA MOŢILOR“

Institut de credit și economii, societate pe acții, Huedin.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „BANCA MOŢILOR“, societate pe acții sunt invitați conform art 19 din statute la

a IV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Huedin, Marți în 27 Iunie 1933, la ora 10 a. m., în localul institutului. În caz că la aceasta adunare nu s'ar prezenta numărul acționarilor cerut de statute, prin aceasta se convoacă adunarea generală în sensul art. 22 din statute, pe ziua de Miercuri, în 12 Iulie 1933, la ora 10 a. m.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Prezentarea raportului Consiliului de administrație și al Comitetului de cenzori asupra gestiunii anului 1932 și aprobarea bilanțului;
3. Descărcarea Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori pe anul de gestiune 1932;
4. Alegerea Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori;
5. Fixarea marcelor de prezență și a cheltuelilor de călătorie pe anul de gestiune 1933;
6. Eventuale propuneri conform statutelor;
7. Închiderea adunării generale.

Huedin, la 16 Maiu 1933.

Consiliul de administrație.

Se atrage atențiunea la următoarea dispoziție din statute. Art. 25. La adunarea generală au drept de vot numai acționarii înscrși în registrul acționarilor cu cel puțin 3 luni înainte zilei adunării generale și cari au depus la cassa societății reversurile despre depunerea acțiilor și procurile cu cel puțin 3 zile înainte de ziua adunării. Acțiunile cu cupoanele lor se vor depune la casieria institutului.

Active		Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1932.		Pasive.	
	Lei	b.		Lei	b.
Cassa în numerar	18.721	—	Capital social	2.000.000	—
Credite cambiale cu acoperire hip.	1.997.726	—	Fond general de rezervă	47.500	—
Credite cambiale cu garanți	211.600	—	Fond de pensuni	11.500	—
Diverse conturi debitoare	171.374	—	Fond pentru creanțe dubtoase	30.000	—
Cont curent	13.934	—	Dividendă neridicată	18.970	—
Mobilier	10.000	—	Depuneri spre fructificare	323.665	—
Pierdere	36.828	—	Diverse conturi creditoare	28.548	—
	2.460.182	—		2.460.183	—

Debit.		Contul Profit și Pierdere la 31 Decemvrie 1932.		Credit.	
	Lei	b.		Lei	b.
Dobânzi după depuneri	18.972	—	Dobânzi după cambii	158.048	—
Cheltueli generale	169.531	—	Comisioane și proviziuni	175.369	—
Salare	136.110	—	Pierdere	36.828	—
Impozit	33.032	—			
Chirie	12.600	—			
	370.245	—		370.245	—

Pentru contabilitate: ss. Matei Cornel.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Toader Toader. ss. N. Muntean. ss. D. Paltinean. ss. Dr. Varna Sabin. ss. Traian Muntean.

Subsemnații cenzori am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță cu registrele societății.

ss. Ioan Roșca.

ss. Dr. D. Pop.

ss. Ioan Anca.